

contact te brengen. SOE seinde die laatste naam overigens als 'Fenus' over, dat immers in het Engels als 'Finus' uitgesproken wordt. Aan 'Fenus' moest van Hemert ter introductie het fotootje van Marijke Sluysen tonen.

Wat, zo vroeg Schreieder zich af, stak achter die opdracht?

Hij wist het niet. Hij besloot, van der Waals naar het opgegeven adres te laten gaan. Toevallig vervoegde deze zich daar één dag voor Wins en zijn vrouw zouden onderduiken. Ja, Wins bleek 'Sander Rewochem' te zijn. Van der Waals diende zich aan als een geheim agent van de Nederlands-Engelse dienst, 'Anton de Wilde', 'eerste luitenant voor speciale diensten'; hij vroeg naar 'Fenus'. Dat begreep Wins niet, tot het hem daagde dat vermoedelijk 'Finus' bedoeld werd. Hij zocht contact met Karel van Staal, van Staal kreeg uit de verhalen van 'Anton de Wilde' de sterke indruk dat deze bonafide was; hij waarschuwde van Looi (die in Epe ondergedoken zat) en er vond op 19 november een eerste gesprek plaats tussen van Looi en 'Anton de Wilde'; 'de Wilde' toonde het fotootje van Marijke Sluysen. Dat wekte bij van Looi verdenking. Van Looi wist dat Dessing dat fotootje óók al meegekregen had; hij vond het vreemd dat een geheime dienst tweemaal hetzelfde introductiemiddel gebruikte. 'Door wie is u eigenlijk gezonden?' vroeg hij.

'Door *Captain* Blunt', was het antwoord. 'Waar hebt u uw opleiding gehad?' Ik kreeg hetzelfde antwoord dat ik van Dessing had gekregen: 'Dat mag ik u niet zeggen.' Ik vroeg: 'Wat voor opleiding hebt u gehad?' Hij vertelde mij dat, en het klopte . . . Op een gegeven ogenblik staken wij . . . een sigaar op. Ik sneed het puntje van mijn sigaar af met een mes dat ik uit mijn zak haalde, waarop van der Waals zei: 'Dat mes dient anders niet om puntjes af te snijden, het dient om de lijnen van een parachute af te snijden.' Het was inderdaad een mes zoals de parachutisten bij zich droegen¹ . . . Van der Waals vertelde mij ook dat hij marconisten bij zich had.'²

Marconisten! Van Looi besloot, zich er via hen terdege van te vergewissen of 'Anton de Wilde' inderdaad door een Londense geheime dienst uitgezonden was. Hij had sinds '40 Sluysen verscheidene brieven doen toekomen en herinnerde zich dat hij de tweede brief, mede namens Vorrink verstuurd, ondertekend had met de namen 'Fia en Koert' - 'Koert' was een voornaam die Vorrink wel eens gebruikte. Van Looi zei tegen 'de Wilde' dat hij eerst van diens betrouwbaarheid overtuigd zou zijn indien Radio Oranje een boodschap uitzond waarin de namen voorkwamen waarmee hij zijn tweede brief aan Sluysen ondertekend had. Dat moest hij maar aan Londen berichten!

¹ Van Looi had het van Dessing gekregen. ² Getuige L. J. van Looi, *Eng.*, dl. IV c, p. 1010.